

Bérczessy Lajos

Maszkák

(Pandémiás időben)

A 80-as trolin:

Az ajtóhoz közel kapaszkodik egy cicás maszkú fiatal hölgy.

Az egyik megállóban fölszáll egy barna, magas, elegáns férfi macskaarcú maszkkal.

Szemügyre veszi a hölgyet, hozzálép, és megszólítja:

– Cicus, megsimogathatnám a bajuszkáját?

A nő veszi a lapot:

– Hogyne, ha én is az ön farkincáját!

A próba

Szüret táján a langyoskás estén összegyűltek a népek az étekre. Az előszüret murcija már itatós volt, hamar jókedv kerekedett tőle. A présház előtt égett a tűz, forrt a gulyás, izzott a csínytevési hajlam.

Szó szót követett, míg az egyik atyafi fölszólalt, aszondi:

– Szerintem a fing az ég!

Nahát, lett erre ribillió!

Mellette és ellene is többen voltak az állításnak.

Nincs mese: ki kell próbálni!

A nagy hangból húzódozás, szabadkozás lett.

Végülis Énok bátyó ráállt a bizonyítás véghezvitelére. Körbeállták a férfiembe-
rek a tett helyét. A pincegádorból még egy gyertya is előkerült, hogy jobban lehes-
sen figyelni az esemény lefolyását.

Énok meg letolta a nadrágját, gatyáját bokáig, és nekiveselkedett.

Komája, a reszelős hangú Sánta-Balog Ákos odakészítette a masinát, hogy kellő
időben sercinthesse a lángot.

A többiek is odafurakodtak s biztatták:

– Pucsítsd ki! Magasabbra! Nem lehet majd látni!

És akkor az erőlködés, nyomás következményeként egyszer csak:

Pukk! Csak úgy csattant, mint egy besült leventepuska.

Az ám, csakhogy hatalmas fröcsköléssel!

Lett erre aztán hadd el, hadd! Adta-teremtette!

Törölhették bajszukat, szemöldöküket a lesők.